635/01

Den 17. december 2001 blev i sag nr. 55.764:

xxxxxxxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning for hans den 19/3 2001 totalskadede bil af mærket Lancia Delta Intergrale, årgang 1989.

Selskabet har tilbudt en erstatning på 110.000 kr., hvilket klageren ikke er tilfreds med, idet han kræver en større erstatning.

Sagen har været forelagt nævnets automobilsagkyndige, der i erklæring af 14/6 2001 har udtalt følgende: "Indledningsvis skal det nævnes, at omhandlede model ikke er en hvilken som helst 'husholdningsbil'. Netop denne model vandt i kraft af sine ekstrem gode køreegenskaber og relativ høje motoreffekt (200 hk) verdensmesterskabet i motorrally i 1989! *Et fint originalt* eksemplar af denne model er derfor i høj grad omfattet af liebhaveri. Omhandlede eksemplar er imidlertid opbygget af to forskellige eksemplarer af modellen, begge er importeret brugt fra udlandet. Således stammer karosseriet fra det ene eksemplar og de mekaniske komponenter fra det andet. Køretøjet har derfor ingen original identitet, og har således heller ingen *original km-stand*. I forbindelse med opbygningen har klageren bl.a. ladet motor og transmission renovere, samt ladet karosseriet heloplakere. Dette køretøj finder jeg er meget vanskelig at foretage en sikker vurdering af. Først og fremmest er modellen meget sjælden på det danske brugtmarked.

Dernæst er det umuligt at sammenligne modellen med 'noget mere almindeligt', der bare tilnærmelsesvis ligner modellen i opbygning, ydelse og ny-pris. Endelig *kan* der være tale om høj grad af liebhaveri, *hvis* køretøjet er i en fin og original stand. Hvad angår det sidstnævnte forhold, mener jeg ikke, at omhandlede eksemplar opfylder betingelserne for liebhaveri i væsentligt omfang, al den stund at køretøjet ikke har original identitet, og at km-stand og køretøjets fortid er ukendt. En rimelig vurdering af køretøjet kan efter min opfattelse herefter ske på følgende to måder:

1) Enten kan man lægge klagerens oplyste omkostninger for opbygning af hans konkrete køretøj til grund, og herfra trække et passende beløb for brug (alm. nedskrivning).
2) Eller man kan foretage en sammenlignende vurdering af et par mere (aner-)kendte modeller af kvalitetsmæssigt gode fabrikater, som havde stort set samme ny-pris, som Lancia'en - selv om de typemæssigt overhovedet ikke kan sammenlignes med Lancia'en! Men ved denne metode kan man med god ret hævde, at den netop giver et dokumenteret udtryk for brugtværdien af gode og eftertragtede brugtbiler af samme alder som Lancia'en, og som har haft samme ny-pris som denne.

For så vidt angår metode 1), har klageren fremlagt sin opgørelse over, hvad Lancia'en alt i alt har kostet i anskaffelse, nemlig i runde tal 170.000 kr. Herfra skal modregnes en passende nedskrivning for brug i de 16 måneder, klageren nåede at anvende køretøjet. Denne vil jeg i dette tilfælde skønne til 10% pr. år (der er tale om et 12 år gammelt køretøj), hvilket i 16 måneder vil sige 13,3% af 170.000, lig med kr. 23.000. På grundlag af denne metode vil køretøjets vurderingsværdi altså være kr. 147.000. For så vidt angår metode 2): Lancia'ens nypris i 89/90 var ca. 480.000 kr. (hvilket stort set svarede til nyprisen for henholdsvis en BMW 525i, og en Mercedes 190 E 2.3) Disse to kvalitetsmæssigt anerkendte modeller/fabrikater må tilmed siges, at have nogle af markedets mest gunstige afskrivningsforløb. På tidspunktet for Lancia'ens skade kunne gode eksemplarer af de to ovennævnte modeller med en 'moderat' km-stand i årgang 89/90 erhverves for omkring kr. 130.000. ... Jeg har svært ved at afgøre hvilken af de to ovenfor nævnte vurderingsmodeller, der er den rimeligste at anvende til endelig vurdering af dette usædvanlige og sjældent forekommende køretøj. En salomonisk løsning kunne være at sætte vurderingsbeløbet til middelværdien af de to vurderingsbeløb, nemlig kr. 138.000. Dette beløb skal i givet fald fratrækkes de nødvendige reparationsomkostninger (se svar 2) på kr. 3.000, hvorefter det endelige vurderingsbeløb vil blive kr. 135.000."

Selskabet har herefter tilbudt en erstatning på 135.000 kr.

Klageren kræver nu dette beløb + bilens rester.

Nævnet udtaler:
Nævnets automobilsagkyndige har foretaget en vurdering af bilens handelsværdi og er nået frem til beløbet 138.000 kr. ÷ 3.000 kr., dvs. 135.000 kr. Lægges denne vurdering til grund for afgørelsen af parternes tvist, skal selskabet betale klageren 135.000 kr., og selskabet er berettiget til at beholde køretøjets rester. Klageren har ikke sandsynliggjort, at der mellem ham og selskabet er indgået aftale om, at han skal have udbetalt 135.000 kr. og være berettiget til køretøjets rester.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard